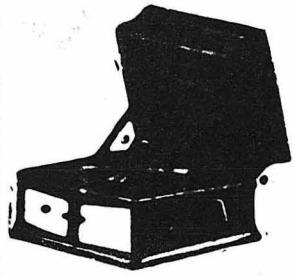

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Τό φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καί τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρά τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τούς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπέση εἰς τήν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νά μᾶς τό ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπό τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καί μή συνοδευομένη ὑπό δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Γ. Σαρρῆν. Τό ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Ἔννοιες κοινές, στιχουργία ἀκόμη κοινότερη. Δ. Ξένιον. Κυπαρισσίαν. Καί τά δικά σας, δυστυχῶς, ποιήματα ἀνεπιτυχῆ. Ἔχουν βέβαια σέ μερικούς στίχους κάποιο αἴσθημα, ἀλλά κι' αὐτοί δέν εἶνε καλά διατυπωμένοι. Ν. Βαρυμποπιώτην. Τρίπολιν. Τό μέτρο τοῦ ποιήματός σας λανθασμένο ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ἀλλοῦ χρησιμοποιεῖτε δεκαπεντασύλλαβους στίχους κι' ἀλλοῦ δεκατετρασύλλαβους. Φροντῖστε νά μάθετε νά στιχουργῆτε ὀρθῶς, πρίν γράψετε καί ἄλλα ποιήματα. Τῖτον Νούσσαν. Μή χρησιμοποιεῖτε ὅταν γράφετε οὔτε τήν ἐξεζητημένη σύνταξι, οὔτε τίς ἐξεζητημένες λέξεις. Καί τό σημερινό σας διήγημα ἔχει βέβαια ἀρκετά προτερήματα, μά τό καταστρέφει τό ὕφος του. Γράφετε ἁπλά καί φυσικά καί δέν θ' ἀργήσετε νά κάνετε κάτι καλύτερο!... Δημ. Χελ.., Ἐνταῦθα. Τό ποίημά σας στιχουργικῶς ἀνεπιτυχές. Τό «αὐλάκια» δέν ὁμοιοκαταληκτεῖ μέ τό «παλάτια», οὔτε τό «πάθος» μέ τό «μονάχος». Ἄρην Μ. Φ., Γιαννιτσά. Τό ποίημά σας κάπως... σχολαστικόν. Ὀλίγον τῆς σχολῆς τοῦ 1870. Φροντῖστε νά συγχρονιστῆτε, γιατί δέν γράφετε κακούς στίχους. Τά γνωμικά κοινά. Γ. Βαρβάκην, Ἄντεν—Κάμπ (Ἀραβία). Τό διήγημά σας παρουσιάζει κάποια ξηρότητα στό ὕφος του, μολονότι δέν στερεῖται ἐνδιαφέροντος. Αὐτό πού τοῦ λείπει εἶνε ἡ λογοτεχνική χάρις τῆς διατυπώσεως. Κ. Λ. Μ., Ἀγρίνιον. Τόσο τό διήγημά σας ὅσο καί τά ποιήματά σας φανερώνουν ὅτι πολύ σύντομα θά ἐξελιχθῆτε καί θά γράφετε πράγματα καλά καί δημοσιεύσιμα. Προσέξαμε μάλιστα μ' εὐχαρίστησι, ὅτι ξέρετε καί γράφετε καλά τη δημοτική γλῶσσα, πρᾶγμα πού μέ ἐλαχίστους ἀπό τούς ἀναγνώστας μας συμβαίνει. Α. Μυτιληναῖον. Ἐνταῦθα. Καί ἡ σημερινές μεταφράσεις σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Ν. Παπαχριστόπουλον, Πάτρας. Δυστυχῶς τά βιβλία αὐτά δέν μᾶς χρειάζονται. Σ. Ναυουδάκην, Αἴγιον. Ἔχουμε πλήρη σειρά τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ. Ν. Ἀργείτην Ἐνταῦθα. Τά δυό ποιήματα πού μᾶς ἐστείλατε ὄχι ἀπολύτως καλά. Φανερώνουν ὅμως ὅτι θά γράψετε μέ τόν καιρό ὡραίους καί δημοσιεύσιμους στίχους. Ι. Μπίτσιον, Ἐνταῦθα. Τό ποίημά σας πολύ ἐκτενές. Ὡστόσο εἶνε ἀρκετά καλό καί θά τό δημοσιεύαμε ἄν εἴχαμε χῶρο. Γι' αὐτό στεῖλτε μας κανένα ἄλλο μικρότερο. Γ. Σταθόπουλον, Πόρον. Φαίνεται ὅτι τό ποίημά σας θά παρέπεσε. Γι' αὐτό σᾶς παρακαλοῦμε νά μᾶς τό ξαναστείλετε. Ναϊδᾶ, Πάτρας. Τό τετράστιχό σας καλούτσικο, ἀλλά ὄχι καί δημοσιεύσιμο. [illegible] Τό ποίημά σας «Ζητιάνος τῆς ἀγάπης» ἀρκετά καλό καί τό δημοσιεύουμε ἐδῶ:

Ζητιᾶνος τῆς ἀγάπης εἰν' ἐγὼ
Παίζω βιολί μέ τίς χορδές σπασμένες
Παληές ἀγάπες ὅλο τραγουδῶ
Ἀγάπες μακρυνές, λησμονημένες.

Ἐλεημοσύνη δέν ζητῶ καμμιά
Δέν θέλω τίποτα γιά ν' ἀποκτήσω
Ἔσβυσε μέσα μου ἡ ἀποθυμιά
Μά θέλω πεθαμένους ν' ἀναστήσω.

Τοῦ ρήγα, τοῦ τρανοῦ, τοῦ βασιλῆ
Τήν ὤμορφη νά ξύπναγα τήν κόρη
Πού τοῦ φτωχοῦ, τοῦ γέρου τοῦ ψαρᾶ
Ἀγάπησε τό μοναχό τ' ἀγόρι.

Σάν τὤμαθε ὁ ρήγας, μέ κλειδιά
Τήν κόρη τήν πεντάμορφη κλειδώνει
Μά εἶχε ἀγάπη ἡ κόρη στήν καρδιά
Κι' ἀπ' τόν καϋμό της, σάν κεράκι λυώνει.

Καί πέθανε ἀπ' τήν λύπη τήν πολλή.
Ὁ Νειός πού τήν καρδιά της εἶχε πάρει
Ἔφτειαξε ἀπ' τήν καρδιά ἕνα βιολί
Κι' ἔπαιζε μέ τοῦ πόνου τό δοξάρι.

Ζητιᾶνος τῆς ἀγάπης εἰμ' ἐγώ,
— Κι' ἦταν ἡ ρηγοποῦλα ἡ καλή μου—
Παληές ἀγάπες ὅλο τραγουδῶ
— Καί τήν καρδιά της ἔχω γιά βιολί μου.

Κλῶνον Δάφνην, Τρίκκαλα. Τό ποίημά σας ἔχει μερικούς στίχους πολύ καλούς καί τελειώνει ὡραιότατα. Ἀλλά ἔχει συγχρόνως καί μερικούς στίχους ἐξωφρενικούς. Αὐτό δέ ὀφείλεται στό ὅτι θέλετε νά ξαφνιάσετε τον ἀναγνώστη, χρησιμοποιῶντας ἐξεζητημένες λέξεις καί ὁμοιοκαταληξίες. Γράφετε μέ περισσότερη ἁπλότητα καί ἀσφαλῶς θά γράψετε καλά ποιήματα. Στάθην Γλυκιώτην, Ἐνταῦθα. Τά ποιήματά σας ἀνεπιτυχῆ. Δ. Τσέλον, Ἐνταῦθα. Φροντῖστε νά μάθετε νά στιχουργῆτε καλά, γιατί τά ποιήματα πού μᾶς στέλνετε σήμερα εἶνε μετρίως ἀνεπιτυχῆ. Κ. Γεωργίου. Τό ποίημά σας ὄχι καί τόσο ἐπιτυχές. Μπορεῖτε ὅμως νά τό διορθώσετε καί νά μᾶς τό ξαναστείλετε. Β. Χ. Θεοφίλην, Ἐνταῦθα. Ἐπειδή δέν ἔχουμε πειά τό κομμάτι σας, στεῖλτε τό μας πάλι, σημειώνοντας στό περιθώριο του: «Δικαίωμα κρίσεως ἀπεστάλη». Η. Μπουρῖκον, Καλαμαρᾶν. Τό ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Χρ. Ξανθάκον. Τό ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Ἀναγνώστριαν. Συνεχίζουμε σήμερα τό διήγημά σας, τό ὁποῖον συνετάραξε τούς ἀναγνώστας μας:

ΓΟΝΕΙΣ ΥΙΟΚΤΟΝΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Ὥρα σου καλή παιδί μου ὥρα σου καλή φωνάζουν.

Ἐνῶ ὁ Τάκης ἀνέβη εἰς τήν ἅμαξα ἡ Πηνελόπη ἐλιποθύμει.

Ὁ Τάκης μετέβαινε διά νά εὕρει τύχην!...

Ἡ φίλη μου διά μία στιγμήν ἰσταμάτισεν ἐπροσίλοσε τό βλέμα της εἰς ἕν' σημίον τῆς θαλάσης καί μοῦ εἶπε.

— Γιά κήταξε ἀγαπητή μου τά κήματα πῶς φουσκόνουν πλησιάζει παλίρια, πάμε νά φύγομαι γιατί φοβάμε.

— Πῶς! δέν θά με τή τελιόσεις τήν ἱστορία σου, τῆς εἶπα.

— Ἄ! ναι με συγχορεις Ἀγγελικοῦλα μου: λοιπόν ἄκουσε. Ἡ τύχη ὑϐνόησεν τόν ἀτυχή θεῖον μου καί ἐντός ὀλίγου ἔγινε πολύ πλούσιος, εἰς τό διάστιμα ὅμως αὐτό δέν ἔπαβε νά γράφει εἰς τούς γονείς του, καί εἰς τήν λατρευτήν του, καί νά τήν ἐνθαρίνη ταχείαν ἐπιστροφήν. Τέλος ἀπεφασίζει νά ἐπιστρέψει, τοῦ ἐφένετο ὅ,τι ἡ λατρευτή του τοῦ ἐφόναζε «ἔλα πίσω, ἔλα πίσω», δέν ἠθέλησε νά ἰδοποιήση τούς γονείς του διά νά προξενείση εἰς αὐτούς μεγαλιτέραν χαράν διά τῆς ἀπροόπτου ἐπιστροφῆς του. Μόνον εἰς τήν ἐρωμένην του ἔγραψεν τήν εὐχάριστον αὐτή ἤδειαιν ζητήσας εἰς αὐτήν νά διατιρίσην μιστικόν τοῦτον.

Ἕνα σαββατόβραδον πού ὅλοι οἱ χωρικοί ἐγυρνούσαν ἀπό τάς ἐργασίας των, εἰς τόν δρόμον, ἐφάνει ἕνα πολητελέστατον ἀμάξη εἰς τό ὁποῖον ἦτο μέσα ἕνας κίριος ἐπήσης πολητελέστατα ἐνδεδιμένος.

Εἰσίλθεν ἐντός τοῦ χωρίου καί σταματᾶ εἰς τήν ἰκίαν τῆς Πηνελόπης. Ἀλλά μετά ἀπό ὀλίγον ἀφού ἀνεγνόρισαν ποιός εἶνε ὁ Τάκης τόν ἐδέχθισαν μέ εὐχαρίστισην, τότε ὁ Τάκης ἐκμυστιρευθής τόν ἔρωτα ἀμφωτέρων εἰς τόν πατέρα της τούς εἶπε νά κρατίσουν μιστικόν ὅ,τι ἦλθε εἰς τό χωρίον του καί ἐπῆγε εἰς τήν ἰκίαν τῶν γονέων του οἱ ὁποίοι δέν τόν ἀνεγνόρισαν.

Τούς παρεκάλεσαι νά μίνει αὐτήν τήν νύκταν διότι ἦτο ξένος καί οἱ γέροντες ἐδεχθισαν μέ εὐχαρίστισιν.

Ἡ Μέρη—ἔτσι ἐλέγετο ἡ φίλη μου—ἔβγαλε ἕνα ἀναστεναγμόν καί μοῦ εἶπε.

— Ἀγαπημένη μου ἐδῶ εἶνε τό τραγικότερον καί συνκινιτικότερον μέρος τῆς ἱστορίας αὐτῆς εἶπε καί ἄρχισε.

— Ἡ γέροντες ἔδοσαν μέρος εἰς τόν νομίζοντα ξένον καί μεγαλοπρεπή τράπεζα μέ πολά φαγητά.

Ὁ ξένος μετά τοῦ φαγητοῦ ἔβγαλεν ἕνα βαλάντιον καί τό ἔδοκεν εἰς τόν γέροντα εἰπών.

(Τό τέλος στό προσεχές)

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύση κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84
ΒΟΛΟΣ: Ἑρμοῦ 111